

EN SAA SUA SYDÄMESTÄIN

JUKKA KOIVISTO

D E F#m E F#m

Mä is-tun pää - hän ran - ta-lai - tu-rin, nään yl - läin lo-kin lii - tä-vän.

F#m C#7 F#m

Se kaar-taa kau - as sii - vin val-koi-sin, ja sil-loin vih-doin ym-mär-rän.

F#m C#7 F#m

Mä o - len jää - nyt van-giks rak-kau - den ja pa-koon tah-don tun - tei - tain.

F#m C#7 F#m

Mut len-tää en voi lail - la lo-kin sen, on va-paus mul - le haa - ve vain.

F#m C#7 F#m

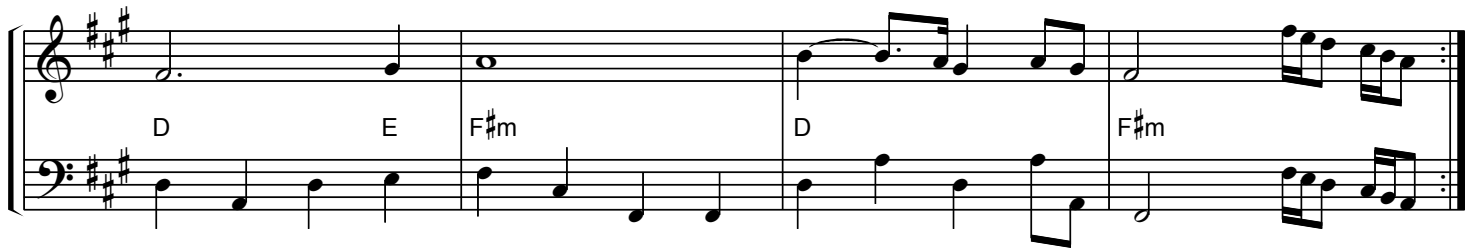
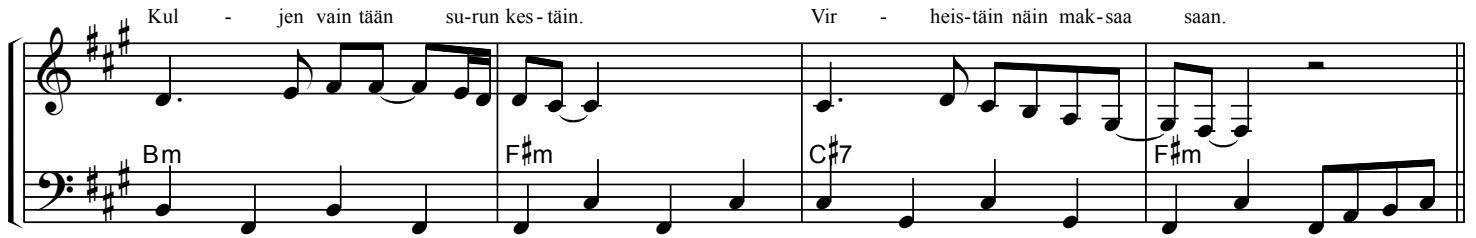
En saa su-a sy-dä - mes - täin, pois mä var-maan mil-loin-kaan.

Bm F#m Bm F#m

To Coda Φ

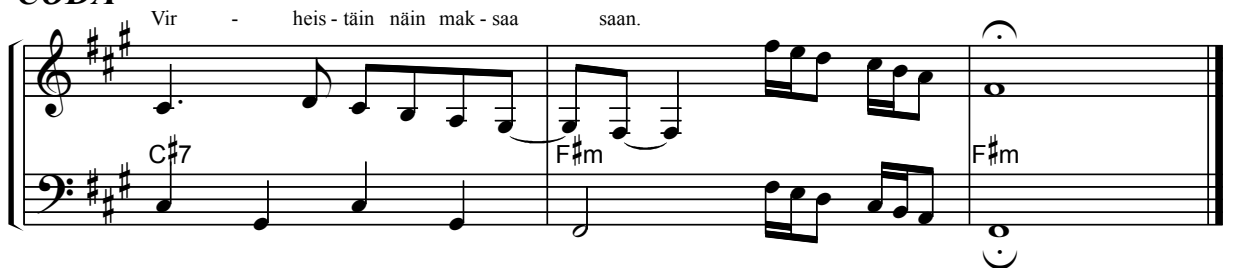
D.S. al Coda

Kul - jen vain tään su-run kes-täin. Vir - heis-täin näin mak-saa saan.

CODA

Vir - heis-täin näin mak-saa saan.

2. *Jos voisit anteeks antaa kuitenkin
ja luottaa minuun uudestaan
niin aivan toisin eläisin
se haave auttaa jaksamaan.*

Levytys: Anne Mattila